

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵ / ۱۲ / ۱۵

یونس نگاه

اهمیت اعتراف به واقعیت

اعتراف به وضعیت موجود و آنچه هستیم مهم است. اگر طرف جنایت‌ایم باید به آن اعتراف کنیم تا زمینه گام‌های بعدی مهیا شود.

وقتی بگوئیم که بلی رهبر خود را به دلیل کشتن، ستم و زورگویی در سرزمینی که زور و ستم حکم می‌کند دوست داریم، آن وقت مسیر آینده نیز روشن می‌شود. مردمی که به رهبر و حزب کشنده افتخار می‌کند، باید بداند که فریاد حقوق بشری‌اش خریدار نخواهد داشت. نالیدن از این‌که دیگران ما را می‌کشند ریاکاری است و آن ناله نه حمایت دیگران را جلب می‌کند و نه باعث حرکت در داخل جامعه ناله‌گر می‌شود.

آن جمعی از جامعه هزاره که به مزاری و حزب وحدت افتخار می‌کنند نباید دادخواهی برای رسمیت نسل‌کشی هزاره و خون‌خواهی کشته‌شدگان هزاره را سرلوحه کار خود قرار دهند. باید کمر بسته کرده تفنگ بخرند، سازماندهی برای دفاع و جنگیدن تازه کنند. وقتی می‌گوئید خوب کردم کشتن، ناله و دادخواهی از معادله خارج می‌شود.

ولی اگر دیدید که با کشتن نجات نمی‌یابید، در آن صورت باید قهرمان خود را بدل کنید و راه دیگر بجوئید. برای آن‌که خواسته‌های مدنی و حقوق بشری شما جدی گرفته شود، نخست باید از صف جنایت و جنگ و افتخار به قهرمانان جنگی بیرون شوید. آن وقت صف‌های تازه تشکیل می‌شود و مسیر تازه‌ای شکل می‌گیرد.

جمهوریت، دموکراسی، حقوق اقلیت‌ها و آزادی زیر عکس قهرمانان قومی و جنایت‌کاران بدست آمدنی نیست. کسی که مسعود و مزاری و دوستم قهرمان‌اش است، اگر از طالب می‌نالد و آدم‌کشی طالب و تبعیض آن گروه را علم می‌کند، و می‌خواهد روی طالب را سیاه ثابت کند، گرفتار تصور خطا شده است.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

این جماعت باید با طالب بجنگد. مزاری و مسعود اگر شما را به راستی آدم کشتن آموخته پس حاکمیت طالبانی و کشتار تروریستی و انتحاری آزمونگاه شماسست و آموخته‌های خود را با واکنش خشونت‌بار ثابت سازید.

اگر می‌گوئید نخیر تجربه ثابت ساخته که کشتن و انتقام‌گیری نجات‌دهنده نیست، پس اول دست‌های خون‌آلود خود را بشوئید و بگوئید که وطنداران ما دیگر در آن بازی نیستیم. ما کشتن را راه حل نمی‌دانیم و بیائید که راه دیگری جستجو کنیم.

خصوصاً مردم هزاره که پس از جنگ‌های خونبار کابل یک دوره انزوا، سکوت، ستم‌کشی مجدد و در عین حال شگوفائی تعلیم و کارهای مدنی را تجربه کرده است، باید حساب خود را روشن سازد. با میله تفنگ و جنگسالاری حق خود را می‌خواهید یا با وطنداری و مبارزه دمکراتیک؟ اگر راه دومی را انتخاب می‌کنید پس پوست گرگ را از روی‌تان دور کنید.

آرشیف: نو یسنده در پورتال افغان جرمن آنلاین